

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Sabola a soudců Mgr. Martina Lachmanna a Mgr. Jana Ferfeckého ve věci

žalobce: **SuperDoručovatel.cz, s.r.o.**,
sídlem U Hřiště 334, 25267 Tuchoměřice,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem,
advokátem sídlem Ledčická 649/15, Praha 8

proti
žalovanému: **hlavní město Praha**,
sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1,
o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal určení, že žalovaného spočívající v odstranění osobního motorového vozidla tovární značky SMART, typ 451, RZ X dne 13. 2. 2019 v čase kolem 14:55 v Praze, v ulici Dlouhá, před podnikem BED Lounge, zaparkovaného na tomto místě dne 13. 2. 2019 cca v 14:53 hod., byl nezákonný. Svůj návrh odůvodnil tím, že Městská policie hl. m. Prahy realizovala odtah vozidla bez ohledu na to, že se k vozidlu dostavil M. P., který strážníkům sdělil, aby vozidlo neodstraňovali, neboť s vozidlem chce odjet.

2. Dle názoru žalobce jednal žalovaný v rozporu se zákonem, pokud odstranil vozidlo, jehož řidič byl na místě přítomen a vyjádřil vůli s vozidlem odjet. Byť zákon výslovně nestanoví, že by strážník obecní policie nemohl vozidlo odstranit v případě, kdy je řidič na místě přítomen, ze smyslu právního ustanovení, kterým je obecní policii dána pravomoc vozidlo odstranit, se takový zákaz podává. Účelem tohoto ustanovení totiž je, aby vozidlo nadále neblokovalo vyhrazené parkoviště. Nachází-li se však na místě jeho řidič, který vyjádří vůli s vozidlem odjet, může takového účelu být naplněno za současného menšího zásahu do práv osob, jakož i s menšími náklady.
3. Žalobce odkázal na podmínky pro aplikaci technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla ve smyslu § 17a odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále také jako „zákon o obecní policii“), který by měl být na věc analogicky aplikován. Podle této úpravy lze technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla použít jen tehdy, není-li řidič vozidla na místě přítomen. Tomu ostatně odpovídá i text nařízení Rady hlavního města Prahy o maximálních cenách za nucené odtahy vozidel včetně jejich střežení na parkovišti. Dle § 3 odst. 2 tohoto nařízení je neúplným odtahem takový odtah, kdy se na místo odtahu dostaví vlastník vozidla a ještě nezapočal jízdní výkon. V daném případě se na místo dostavil statutární orgán žalobce a vyjádřil vůli s vozidlem odjet. Odstranění vozidla za této situace představovalo nezákonný zásah vůči vlastníku vozidla, neboť vlastník vozidla jako právnická osoba podnikající v oblasti doručování zásilek (provozovatel poštovních služeb) potřebuje vozidlo ke své každodenní činnosti spočívající v doručování písemností, přičemž má ústavní právo se svým majetkem disponovat.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. O odstranění vozidla rozhodl strážník v souladu s § 27 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jelikož stálo neoprávněně na vyhrazeném parkovišti. Při nakládání vozidla na nakládací plošinu se dostavil M. P., jednatel žalobce. Ten vstoupil na nakládací plošinu a uzamkl se ve vozidle. Poté z auta vystoupil a dožadoval se sundání vozidla z nakládací plošiny zpět na původní místo, následně se opět uzavřel v kabině vozidla. Jednatel žalobce neuvedl, že je řidičem vozidla, neuvedl ani, že by s vozidlem chtěl odjet. Nedoložil ani jakýkoliv právní vztah k vozidlu. Strážníci ho pak vyzvali, aby vystoupil. Jelikož neuposlechl, musela hlídka použít donucovací prostředky. Po odjezdu odtahové služby jednatel žalobce nastoupil na osobní přepravník a z místa odjel. Dle žalovaného se městská policie nepodílí na samotném nakládání vozidla a odtahu. Strážník pouze posoudí, zda je dán zákonný důvod pro odstranění vozidla z pozemní komunikace. V okamžiku provádění odtahu strážník o jeho zpětném složení na místo odtahu nerozhoduje, toto je v plné dispozici řidiče provádějícího odtah. Z hlediska nezákonného zásahu tak může žalovaný odpovídat pouze za rozhodnutí strážníka o odtahu, v řízení tedy není pasivně legitimován. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.
5. Při jednání žalovaný setrval na svém procesním stanovisku. Žalobce se jednání nezúčastnil, soud jednal v jeho nepřítomnosti. Při jednání byl proveden důkaz zhlédnutím dvou videozáznamů pořízených a předložených žalovaným, dále byla vyslechnuta komunikace mezi strážníky městské policie, komunikace mezi dispečinkem městské policie a strážníky a dále komunikace mezi dispečinkem městské policie a žalobcem ve věci ztráty psa. Dále soud vycházel z úředního záznamu žalovaného ze dne 13. 2. 2019, č. j. MPPH 23571/2019/OŘ 1, z vyjádření žalovaného k odtahu ze dne 25. 8. 2019, č. j. MPPH 109245/2019/OŘ 1, a z fotodokumentace předložené žalovaným. Úřední záznam i vyjádření sepsali strážníci X M. P. a X J. V. (viz dále níže).

6. Žalobce navrhl při jednání provést dokazování videozáznamem, který avizoval na CD při jednání předložit. Přes opakované výzvy soudu žalobce tento důkaz nepředložil. Dále žalobce navrhl provést výslech svědka - jednatele žalobce M.XXX.
7. Podle § 82 s. ř. s. „Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“
8. Podle § 27 odst. 1 písm. o) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), řidič nesmí zastavit a stát na vyhrazeném parkovišti, nejde-li o vozidlo, pro které je parkoviště vyhrazeno; to neplatí, jde-li o zastavení a stání, které nepřekročí dobu tří minut a které neohrozí ani neomezí ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, popřípadě neomezí řidiče vozidel, pro něž je parkoviště vyhrazeno. Podle odst. 5 citovaného ustanovení o odstranění vozidla, které neoprávněně stojí na vyhrazeném parkovišti, rozhodne policista nebo strážník obecní policie; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele.
9. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, je při provádění zákroků a úkonů k plnění úkolů obecní policie je strážník povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného zákrokem nebo úkonem.
10. Judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. bod 13 rozsudku ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 As 117/2017 - 46, č. 3631/2017 Sb. NSS) dovodila, že ochrana podle § 82 s. ř. s. je důvodná tehdy, pokud jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).
11. Soud se s ohledem na stanovisko žalovaného předně zabýval jeho pasivní legitimací. Ta byla zpochybněna námitkou, že se strážník městské policie nepodílí jakýmkoliv jednáním na samotném odtahu vozidla. Soud se s názorem žalovaného neztotožnil. Rozhodnutí policisty či strážníka o odstranění vozidla není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Jedná se o bezprostřední zásah správního orgánu spočívajícím v neformálním úkonu - odstranění vozidla - směřujícímu v daném případě k ochraně práv oprávněných uživatelů vyhrazeného parkoviště. Celý zásah strážníka městské policie směřuje proti provozovateli vozidla, přičemž zásah započne rozhodnutím o odtahování vozidla a trvá po celou dobu realizace odtahu a dobu, po kterou je vozidlo umístěno na odtahovém parkovišti (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2008, sp. zn. III. ÚS 130/06). Samotný odtah vozidla je integrální součástí zásahu strážníka, bez jehož rozhodnutí o odtahu vozidla by k samotné realizaci odtahu řidičem odtahového vozidla, nedošlo. Přičítat odpovědnost za zásah tomu,

kdo na základě rozhodnutí policisty či strážníka městské policie odtah fakticky provádí, nelze. Žalovaný je ve věci pasivně legitimován.

12. Žalobce byl v důsledku odtahu vozidla omezen na svém vlastnickém právu, vozidlem po dobu, kdy bylo vozidlo odtaženo a následně umístěno na odtahovém parkovišti, nemohl disponovat. Podmínka přímého zkrácení žalobce na jeho právech byla splněna.
13. Při úvaze o zákonnosti zásahu soud vycházel z povahy úkonu strážníka směřujícího k ochraně veřejného zájmu na tom, aby (vyhrazená) parkoviště byla užívána osobami, pro něž byla vyhrazena. Strážník v době rozhodnutí o odstranění vozidla posuzuje čistě to, zda nejsou oprávněné osoby v užívání vyhrazeného parkoviště omezeny, nikoliv však již okolnosti, za nichž k odstavení vozidla na vyhrazeném parkovišti došlo. Tyto okolnosti jsou z hlediska postupu strážníka podle ust. § 27 odst. 5 zákona o silničním provozu nerozhodné. Pro závěr, že vozidlo stálo na vyhrazeném parkovišti neoprávněně, je podstatné pouze to, že zde stálo déle než tři minuty. Důvody odstavení vozidla mohou být posouzeny v případném řízení o přestupku v rámci zjišťování zavinění či okolností vylučujících protiprávnost jednání pachatele, a případně i při řešení otázky, zda je provozovatel vozidla povinen uhradit náklady spojené s odtažením vozidla a jeho umístěním na odstavném parkovišti (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 150/03, ze dne 6. 11. 2003, v němž Ústavní soud konstatoval, že závazkový vztah mezi provozovatelem vozidla a osobou, která byla k nucenému odtahu vozidla oprávněna, je založen způsobem škody, jež je dána náklady na odstranění vozidla). V posuzované věci bylo pro úvahu strážníka městské policie rozhodné pouze to, zda vozidlo žalobce stálo na vyhrazeném parkovišti déle než tři minuty bez příslušného oprávnění. V případě vozidla žalobce tomu tak bylo, byly tak obecně splněny podmínky pro odstranění vozidla stanovené v § 27 odst. 5 ve spojení s ust. § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu.
14. Z úředního záznamu ze dne 13. 2. 2019, č. j. MPPH 23571/2019/OŘ 1, vyplývá, že hlídka Městské policie hl. m. Prahy, vozidlo žalobce lustrovala na parkovacím místě vyhrazeném osobám s platným parkovacím oprávněním oblast 1 dne 13. 2. 2019, a to v časech 14:25, 14:26, 14:35 a 14:47 hod. Poslední ověření přes operační systém proběhlo ve 14:54 hod. Posléze byl na místě realizován odtah vozidla. Řidič odtahového vozu pomocí hydraulické ruky vozidlo žalobce naložil na nákladní plochu odtahového vozidla a začal zasouvat hydraulické podpěry. V tomto okamžiku na místo přijel osobním přepravníkem (posléze ztotožněný) jednatel žalobce, nastoupil do naloženého vozu a uzamkl se v něm. Vozidlo bylo v tu dobu zavěšeno na hydraulickém rameni, s ohledem na přítomnost osoby ve vozidle s ním nebylo možné nijak manipulovat, složit je zpět na komunikaci, respektive dokončit odtah vozidla. Strážníci městské policie byli nuceni překonat odpor osoby ve vozidle, která posléze vozidlo i ložnou plochu odtahového vozidla opustila. Osoba po opuštění vozidla uvedla, že odtahové vozidlo stejně nikam nepojede, neboť je o něj opřen osobní přepravník, na němž osoba na místo přijela.
15. Z vyjádření strážníků Městské policie hl. m. Prahy ze dne 25. 8. 2019 se podávají okolnosti popsané v úředním záznamu výše, doplněn je o další okolnosti jednání jednatele žalobce odkazující na žalovaným pořízený videozáznam. Z něj se podává, že jednatel žalobce přijel na místo odtahu na osobním přepravníku a ihned vstoupil na nákladní plošinu odtahového vozidla a nastoupil do odtahovaného vozidla. Po chvíli z vozidla vystoupil, hlídce sdělil, že

volal na linku 156, kde oznámil ztrátu psa a hlídka mu zatím odtáhla vozidlo se slovy „takže to laskavě dejte dolu“. Poté nastoupil zpět do vozidla, v němž se následně uzamkl. Jednatel žalobce byl následně v důsledku zásahu strážníků, jímž byl překonán jím kladený odpor, vyveden z odtahového vozidla. Po odjezdu odtahového vozidla jednatel žalobce nastoupil na osobní přepravník a s tím, že jde hledat svého psa, odjel.

16. Výše popsaná vyjádření strážníků odpovídají skutkovému ději zaznamenanému na dvou žalovaným předložených videozáznamech. Z videozáznamu 20190113 se podává, že jednatel žalobce se uzamkl ve vozidle naloženém již na plošině odtahového vozidla s tím, že požadoval, aby vozidlo bylo sundáno. Vůli odjet s vozidlem neprojevil, strážníkům sdělil, že se mu ztratil pes a že jej hledá. Patrné je potom přistavení osobního přepravníku jednatel žalobce před vozidlo odtahové služby. Ve videozáznamu P 1060322 jednatel žalobce přímo uvedl, že na vyhrazené místo parkování přijel (posléze odtahovým) vozidlem, odešel od vozidla pěšky se psem, ten se mu následně ztratil. Psa poté hledal, přitom se pohyboval pomocí osobního přepravníku. Výslovně pak strážníkům, kteří jej upozorňovali na zákaz užívání osobního přepravníku v dané lokalitě, uvedl, že hledá psa a přepravník používá s ohledem na okolnosti vylučující protiprávnost. Že jednatel žalobce oznámil ztrátu psa městské policii je zřejmé ze zvukového záznamu 31ddb0d7 (komunikace jednatele žalobce s dispečinkem městské policie). Z fotografií předložených žalovaným soud zjistil, že vozidlo tovární značky SMART, typ 451, RZ X, bylo na parkovacím místě vyhrazeném osobám s platným parkovacím oprávněním oblast 1, zóna P1-0519 vyfotografováno dne 13. 2. 2019 v 14:29 hodin, vozidlo bylo zvednuto do vzduchu hydraulickou rukou ve 14:53 hod., v tuto dobu ještě nebylo umístěno na plochu odtahového vozidla. Ze zvukového záznamu A7f61588 se podává, že ještě ve 14:52 hod. proběhla lustrace zaparkovaného vozidla strážníkem městské policie, přitom bylo konstatováno, že vozidlo nemá oprávnění v dotčené oblasti parkovat.
17. Podstatou nyní posuzovaného sporu, jak byl vymezen žalobními body, je přiměřenost zásahu. V kontextu skutkového děje tvrzeného žalobcem, jde zejména o okolnosti, za nichž k odstranění vozidla z vyhrazeného parkoviště došlo. Přiměřenost zásahu je ve výše citovaných ustanoveních zákona o silničním provozu vyjádřena právě tím, že vozidlo na vyhrazeném parkovišti stojí neoprávněně déle než 3 minuty. Účelem odstranění vozidla je umožnit oprávněným osobám užívat vyhrazené parkoviště. Zajistit tento stav lze odstraněním vozidla z parkoviště, popřípadě odstraněním vozidla samotným provozovatelem, přičemž posléze uvedené řešení, přichází-li do úvahy, tj. je-li konfrontováno se samotným odtahem vozidla a je-li objektivně realizovatelné, je potřeba v souladu s § 6 odst. 1 zákona o obecní policii upřednostnit. Takový stav však v nyní posuzovaném případě nenastal. Předně soud konstatuje, že vozidlo stálo na parkovacím místě bez potřebného oprávnění nikoliv méně než tři minuty, jak se snaží tvrdit žalobce, nýbrž minimálně 20 minut (viz výše konstatovaná zjištění z fotodokumentace a zvukového záznamu A7f61588). Jednatel žalobce se sice k vozidlu dostavil, avšak uzamkl se v něm v okamžiku, kdy již bylo naloženo na odtahovém vozidle, přičemž z jeho chování nemohlo být objektivně dovozováno, že hodlá s vozidlem z vyhrazeného parkoviště odjet a umožnit jeho užívání oprávněným osobám. Jednatel žalobce se v místě odtahu vozidla pohyboval na osobním přepravníku (zjevně nebyl odkázán na zaparkované vozidlo), vůli s vozidlem z parkoviště najevo nedal, naopak uvedl, že v okolí parkoviště právě hledá svého ztraceného psa. To ostatně vyplývá i z jeho chování po odstranění vozidla, kdy za

pomoci přepravy osobním přepravníkem v aktivitě směřující k nalezení psa v dané lokalitě pokračoval. Vůči strážníkovi městské policie tedy jednatel žalobce jednoznačně vůli s vozidlem z vyhrazeného parkoviště odjet neprojevil. Z excesivního a vulgárního chování žalobce mohla být nanejvýš zřejmá vůle žalobce vyprovokovat konflikt se strážníky městské policie s cílem jej dále eskalovat. Soud shrnuje, že jednatel žalobce nejenže výslovně vůli s vozidlem odjet neprojevil, ale ani z objektivních okolností existujících při odstraňování vozidla nebylo možné dovodit, že s odstraňovaným vozidlem hodlá skutečně odjet. Za těchto okolností bylo odstranění vozidla postupem přiměřeným okolnostem v místě a čase existujícím a směřujícím k uvolnění parkovacího místa oprávněným osobám. Žalobce důkazy k prokázání svých tvrzení nepředložil, okolnosti tvrzené a prokazované žalovaným žalobou nezpochybnil. Navrhoval-li žalobce provedení svědecké výpovědi jednatele žalobce, odkazuje soud na judikaturu soudů týkající se výsledků statutárních orgánů právnických osob (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 58/2009). Výslech žalobce jako účastníka řízení soud neshledal potřebným již jen z důvodu žalovaným předložených videozáznamů věrně zobrazujících jednání jednatele žalobce a strážníků městské policie při realizaci odtahu vozidla. Žalobce se navíc k jednání nedostavil, a možnosti být slyšen jako účastník řízení tak nevyužil.

18. Po provedeném dokazování na základě výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že zásah spočívající v odstranění vozidla z vyhrazeného parkoviště nebyl učiněn v rozporu se zákonem. Nebyla tak splněna podmínka nezákonnosti zásahu. Z tohoto důvodu nemůže žaloba obstát, a soud ji jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O nákladech řízení rozhodl Městský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci úspěšnému žalovanému náleží právo na náhradu nákladů řízení. Protože však žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti náklady nevznikly, soud jejich náhradu žádnému z účastníků nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. května 2021

Mgr. Aleš Sabol
předseda senátu

